

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/152/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5824202311
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5824202311.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, dieťa rodičov: matky – B. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. C., prechodne pobytom D. XXXX/XX, XXX XX D. a otca – E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom F. XX/XX, XXX XX G., zastúpeného právnym zástupcom: JUDr. Pavel Novotný, advokát, so sídlom Andreja Sládkoviča 1801/4, 026 01 Dolný Kubín, v konaní o obmedzenie styku matky s maloletým dieťaťom, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/117/2024-261 zo dňa 24. marca 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zakázal styk matky s maloletou A. B., nar. XX.XX.XXXX (výrok I/). Samostatným výrokom o trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok II/).

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že uznesením č.k. 7P/117/2024-3 zo dňa 12.09.2024 začal konanie o nariadenie neodkladného opatrenia a o obmedzenie osobného styku matky s dieťaťom (výrok I/) a zakázal matke dieťaťa, aby sa osobne stýkala s dieťaťom (výrok II/) s tým, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o obmedzenie osobného styku matky s maloletým dieťaťom (výrok III/). Okresný súd v odôvodnení tohto uznesenia uviedol, že bolo vydané na základe toho, keď bol dňa 12.09.2024 zo strany ÚPSVaR Námestovo informovaný, že matka dieťaťa sa dostavila do ZŠ v H., ktorú navštevovalo maloleté dieťa a dožadovala sa, aby dieťa odišlo s ňou. Matka sa tak opätovne snažila zmariť uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/66/2024-13 zo dňa 29.05.2024, ktorým okresný súd nariadil matke, aby maloletú odovzdala do Centra pre deti a rodiny H., so sídlom I. XXX/XX, H.. Okresný súd považoval za potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi, pretože matka sa už predtým snažila zmariť realizáciu uvedeného uznesenia tým, že svojvoľne odvieďla dieťa z centra pre deti a rodiny, kvôli čomu muselo byť dieťa vypátrané políciou.

3. Okresný súd po vykonanom dokazovaní, aplikácii ust. § 38 ods. 4 Zákona o rodine rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

4. Z výsledkov dokazovania okresný súd dospel k záveru, že je potrebné v záujme maloletého dieťaťa zakázať styk matky s maloletým dieťaťom. Už v minulosti matka maloletého dieťaťa opakovane nerešpektovala rozhodnutia, či už súdu alebo ÚPSVaR, čo viedlo k umiestneniu dieťaťa do zariadenia

na výkon rozhodnutia súdu. V dôsledku takéhoto správania matky bolo dieťa opakovane vystavené stresovým situáciám. Matka dieťaťa sa opakovane snažila zmarit' výkon rozhodnutia súdu – uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/66/2024-13 zo dňa 29.05.2024 a dňa 28.06.2024 napriek nesúhlasu pracovníkov CDR H. dieťa svojvoľne odvieďa zo zariadenia na výkon rozhodnutia súdu a dňa 12.09.2024 sa dostavila do školy, ktorú v tom čase navštevovalo maloleté dieťa a domáhala sa stretnutia s dcérou. Dňa 05.08.2024 sa dostavila do CDR H. so sprievodom príslušníkov polície, ktorým tvrdila, že dieťa je nezákonne zadržované v zariadení.

Súd prvej inštancie uviedol, že matka sústavne nerešpektuje rozhodnutia príslušných štátnych orgánov, týkajúce sa maloletého dieťaťa. O tom, že tento svoj postoj voči rozhodnutiam nemieni zmeniť, svedčí aj obsah listu, ktorý zaslala maloletému dieťaťu, datovaný 05.01.2025. Matka v ňom uviedla, že jej podvodom a klamstvami zakázali stretávať sa s maloletou A., negatívne v ňom vykresľuje otca ako osobu, ktorá jej neposkytuje ani základné informácie o nej a bezdôvodne bráni jej styku so sesternicami. V predmetnom liste matka dieťa vyzýva, aby jej poslala telefónne číslo, na ktoré by jej mohla zavolať a rozprávať sa s ňou. Okresný súd bol názoru, že dieťa v dôsledku extrémne odmietavého postoja matky k rozhodnutiam, či už ÚPSVaR a súdu, ale aj ďalších dotknutých inštitúcií ako centra pre deti a rodiny a polície, zažilo viacero traumatizujúcich zážitkov, s ktorými sa len postupne vyrovnáva. Matka maloletého dieťaťa nie je vo vzťahu k dieťaťu prístupná žiadnemu usmerneniu. Okresný súd má s matkou dieťaťa skúsenosť, že nerešpektovala, okrem iného, ani súdom nariadenú povinnosť absolvovať odborné poradenstvo. Zo svojej rozhodovacej činnosti má vedomosť, že matka dieťaťa v rovnakom duchu ovplyvňovala aj dieťa, aby nerešpektovalo súdne rozhodnutia. Robila tak rôznymi až extrémnymi spôsobmi, napr. po tom, čo matka dieťa odvieďa z CDR, ale následne polícia dieťa vypátrala, tak sa matka snažila zabrániť prevzatíu dieťaťa do CDR tak, že ho presviedčala, že nesmie nič jesť ani piť, pretože všetko je otrávené, s výnimkou toho, čo dá dieťaťu ona. Okresný súd takéto konanie matky považoval doslova za hazard so zdravím dieťaťa. Okresný súd mal od CDR H. informáciu, že niekoľko dní po prevzatí dieťa nebolo ochotné konzumovať inú než balenú stravu. Okresný súd sa stotožnil s názorom otca maloletého dieťaťa, že matka svojím správaním, a to aj na pojednávaní dňa 24.03.2025, z ktorého ju súd musel vykázat', preukázala, že nie je ochotná na seba zapracovať tak, aby jej styk s dieťaťom nebol dieťaťu na ujmu.

5. Súd prvej inštancie poukázal na to, že od času, kedy bolo dieťa odovzdané do starostlivosti CDR H. (23.07.2024) a následne dňa 10.12.2024 do osobnej starostlivosti otca, matka o dieťa neprejavila skutočný záujem. Ak sa aj dňa 05.08.2024 dostavila do CDR, nebolo to za účelom návštevy maloletého dieťaťa alebo informácie o ňom, ale v sprievode polície, ktorej tvrdila, že dieťa nezákonne zadržávajú a pritom sa ukázalo, že CDR má v starostlivosti dieťa na základe rozhodnutia súdu. Matka CDR opustila bez toho, aby sa na dieťa informovala. Zo správy CDR a aj z vyjadrenia otca vyplynulo, že matka dieťaťa ani raz nežiadala o informáciu o dieťati.

6. Súd prvej inštancie bol názoru, že matka dieťaťa nie je v súčasnosti ochotná vykonávať svoje právo na styk s dieťaťom tak, aby nedochádzalo ku konfliktom, ktorých súčasťou by bolo maloleté dieťa. Okresný súd, aby zabránil vzniku ďalších traumatizujúcich udalostí v živote maloletého dieťaťa, zakázal styk matky s dieťaťom.

7. O trovách prvoinštančného konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu týchto trov.

8. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie matka maloletého dieťaťa. Uviedla, že v napadnutom rozsudku okresného súdu sú uvádzané nepravdy. Poukázala na jednotlivé súdne rozhodnutia s návrhom na doplnenie dokazovania. Namietala nekonanie ÚPSVaR Námestovo. Mala za to, že okrem konajúcej sudkyne B. J. je potrebné aj sudkyňu K. B. pozbaviť ich ženskosti a následne odsúdiť na doživotie s psychiatrickou liečbou. Navrhla zrušiť slovenský jazyk. Uviedla, že na Okresnom súde v Námestove sú beštie, ako aj na polícii v Žilinskom kraji, pretože odmietajú akúkoľvek možnú obranu. Slovenská republika by mala byť vyhlásená za nesvojprávny štát. Vyzvala na doplnenie dokazovania Okresný súd Námestovo a Krajský súd Žilina. Navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec sa vrátiť na ďalšie konanie. Súčasne poukázala na svoju doručovaciu adresu, žalobu o pozbavenie ženskosti spolu s návrhom na vykonanie dokazovania, keď ako matka bola odlúčená od maloletej A.. Navyiac bolo konané v rozpore s princípom ochrany materstva, základných ľudských, ženských práv a v rozpore s právami dieťaťa - maloletej A.. Matka mala za to, že beštiálnymi podvodmi, rozhodnutiami bolo vykonané psychologické usmernenie puta medzi matkou B. A. B. a jej dcérou A..

Žiadala vydať rozsudok, že duševne choré sudkyne B. J. a K. B. z Okresného súdu Námestovo sú pozbavené ženskosti a vyhlásené za bezcenné. Ďalej poukázala na to, že sudkyňa B. J. fyzicky napadla a odviekla ako kus mäsa maloletú A. spolu s duševne chorými L. D., vyššou súdnou úradníčkou, kameramanom a dvoma ozbrojenými policajtami. Maloletú A. v aute matky týrali policajti v D., pričom A. kričala, že nie je v pátraní, že je so svojou maminkou. V tejto súvislosti matka maloletej odkázala na videozáznam. Zvýraznila uznesenie Krajského súdu Žilina č.k. 9CoP/53/2022-118 zo dňa 30. novembra 2022, ktorým bola maloletá A. zverená do osobnej starostlivosti matky a ďalšie súdne rozhodnutia – uznesenie sp.zn. 7P/66/2024, sp.zn. 16C/24/2024, sp.zn. 16C/24/2024, rozsudok sp.zn. 9C/82/2011.

9. Odvolanie matky maloletého dieťaťa bolo doručené na vyjadrenie tak otcovi maloletej, ako aj ÚPSVaR Námestovo – kolíznemu opatrovníkovi.

10. Kolízny opatrovník v podaní zo dňa 20.05.2025 uviedol, že pokiaľ matka maloletého dieťaťa nezmenila svoj doterajší nevhodný prístup k výkonu rodičovských práv a povinností a pokiaľ ho ani nezmení, tak bolo odporúčané rozsudok okresného súdu potvrdiť.

11. Matka maloletého dieťaťa uviedla, že trvá na doložení trestných oznámení s dôkazmi a videozáznamami a súčasne opätovne poukazovala na jednotlivé súdne konania vedené pred Okresným súdom Námestovo, Krajským súdom Žilina, Najvyšším súdom Slovenskej republiky.

12. Otec maloletej sa nevyjadril.

13. Do momentu konania a rozhodovania krajským súdom ďalšie podania nenasledovali.

14. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou, a to matkou maloletého dieťaťa, postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem, posúdil napadnutý rozsudok okresného súdu za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za dodržania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

15. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané matkou maloletého dieťaťa bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/152/2025-496 zo dňa 03.09.2025, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 03.09.2025 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

16. Podstatou odvolania podaného matkou maloletého dieťaťa bolo namietanie rozsudku okresného súdu v tom, že nebol zisťovaný skutkový stav, sudkyňa porušila práva matky, ako aj maloletého dieťaťa a nesprávnym postupom konajúcej sudkyne došlo k totálnemu odlúčeniu maloletej A. od jej príkladnej matky a manipuláciou došlo k zániku/usmrteniu základného puta medzi matkou a jej dcérou, čo nie je v najlepšom záujme maloletej, ak matka maloletú chráni pred nebezpečenstvom a utrpením.

17. Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok okresného súdu, ktorým bol zakázaný styk matky s maloletou A. B., nar. XX.XX.XXXX.

18. Primárne krajský súd uvádza, že pokiaľ matka maloletého dieťaťa v odvolaní poukazovala na iné súdne konania/rozhodnutia, tak tieto netvorili predmet daného odvolacieho konania, a tým nebol tu zákonný priestor k tomu, aby sa k nim krajský súd v dôvodoch svojho rozhodnutia vyjadroval. Ak matka maloletej poukazovala aj na viaceré súdne rozhodnutia, tak boli označované aj tie, ktoré nesúviseli s konaním súdu vo veci starostlivosti o maloleté dieťa, pretože sa týkali majetkového vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, prípadne konaní vzťahujúcich sa k vlastníckym právam. Ako bolo uvedené vyššie, predmetom odvolacieho konania bol rozsudok okresného súdu, ktorým bol zakázaný styk matky s mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX. Úlohou krajského súdu na základe odvolania podaného matkou maloletého dieťaťa bolo posúdiť, či na základe výsledkov dokazovania, rozhodnej

právnej úpravy tu boli dané podmienky na takýto výrok rozsudku okresného súdu. Ak aj matka maloletého dieťaťa v odvolaní použila znevažujúce tvrdenia, invectívy ku konajúcej sudkyňi okresného súdu, uvedené nezasiahlo do vecného prístupu odvolacieho súdu k vyhodnoteniu, či napadnutý rozsudok okresného súdu sledoval najlepší záujem maloletého dieťaťa. Krajský súd sa k verbálnym útokom matky maloletej nevyjadruje, pretože to nie je účel odvolacieho konania. Ak aj súčasťou odvolania bolo iniciovanie iných konaní zo strany matky maloletého dieťaťa, tak príkladmo na základe Úradného záznamu zo dňa 02.06.2025 (č.l. 341 spisu) mal krajský súd za zistené, že žaloba o pozbavenie ženskosti konajúcich sudkýň M. B. J. a B. K. B. je vedená na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 16C/60/2025.

19. Krajský súd z postupu konajúcej sudkyne nezistil jej pomer k veci, k účastníkom konania, pre ktorý by bola vylúčená z prejednávania a rozhodovania danej veci. Ak aj matka maloletého dieťaťa v odvolaní odkazovala na podané trestné oznámenia aj na konajúcu sudkyňu, tak v tomto smere je ustálená rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu SR, ako aj Ústavného súdu SR, podľa ktorej podanie trestného oznámenia (bez ďalšieho) účastníkom konania na sudcu, ktorý vec prejednáva a rozhoduje, samo o sebe nemá za následok vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 528/2016 z 23. júna 2016, rozhodnutie NS SR sp.zn. 5 Nc 41/2004 z 28. apríla 2005, sp.zn. 2 Ndob 39/2010 zo 4. augusta 2010. Dôvodom zakladajúcim vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nie je ani sama skutočnosť, ak účastník podal na sudcu návrh na začatie priestupkového konania, resp. disciplinárneho konania podľa rozhodnutí NS SR sp.zn. 3 Nc 12/2007 z 11. apríla 2007, sp.zn. 1 Nc 23/2014 z 9. júla 2014, sp.zn. 1 Nc 51/2013 z 26. septembra 2013, sp.zn. 6 Nc 2/2015 z 26. februára 2015.

K podaniu matky maloletého dieťaťa zo dňa 12.08.2025, a to k vznesenej námietke zaujatosti Okresného súdu Námestovo sa uvádza, že táto sa týkala postupu okresného súdu nielen do spôsobu priebehu konania, ale aj spôsobu dokazovania, t.j. išlo o okolnosti, ktoré spočívali v procesnom postupe okresného súdu, ak bolo namietané, že sa nenariaďuje pojednávanie, že sa rozhoduje na základe nezákonných dôkazov, namietanie postupov voči maloletej dcére zo strany súdu, porušenie práv matky a maloletej dcéry, kedy podľa ust. § 53 ods. 3 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP sa na takúto námietku neprihliada. Inými slovami vyjadrené, nejednalo sa o relevantnú námietku zaujatosti vznesenú voči Okresnému súde Námestovo, o ktorej by bolo nevyhnutné rozhodovať.

Podaním matky maloletej zo dňa 12.08.2025 sa namietala zaujatosť aj Krajského súdu v Žiline, ktorá rovnako sa dotýkala postupu konania, dokazovania, t.j. opätovne išlo o námietku týkajúcu sa okolností spočívajúcich v procesnom postupe krajského súdu a jeho rozhodovania, kedy v zmysle ust. § 53 ods. 3 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP sa na túto námietku zaujatosti neprihliada, a preto ani vec nadriadenému súdu nebola predložená.

Nebolo zistené, že by postupom okresného súdu bolo porušené právo matky maloletého dieťaťa na spravodlivý súdny proces, ani Ústavou SR garantované práva, ak matka maloletého dieťaťa mala umožnené uplatňovať svoje práva, brániť oprávnené záujmy, pričom je potrebné podotknúť, že samotná matka svojím konaním a správaním sa ich napĺňania v niektorých situáciách vzdala, ak nebola ochotná rešpektovať pokyny súdu a právoplatné súdne rozhodnutia.

20. Krajský súd má za to, že okresný súd v dostatočnom a potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie, z ktorého zisteného skutkového stavu vychádzal pre posúdenie odvolacích dôvodov vyjadrených matkou maloletého dieťaťa. Nebolo potrebné doplniť dokazovanie, pretože zistený skutkový základ bol postačujúci k posúdeniu napadnutého rozsudku.

21. Krajský súd sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom okresného súdu a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje. Práve z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nebolo potrebné a ani žiaduce, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval závery, ktoré uviedol okresný súd, pretože bolo postačujúce na ne len odkázať, ak rozhodnutie okresného súdu a odvolacieho súdu z hľadiska predmetu konania predstavujú organickú jednotu.

22. K podanému odvolaniu matkou maloletého dieťaťa a k zvýrazneniu vecnej správnosti napadnutého rozsudku krajský súd považuje za potrebné poukázať na ust. § 38 ods. 4 Zákona o rodine, podľa ktorého, ak rodič zneužíva svoje rodičovské práva a povinnosti najmä týraním, zneužívaním, zanedbávaním maloletého dieťaťa alebo iným zlým zaobchádzaním s maloletým dieťaťom, alebo výkon rodičovských práv a povinností napriek predchádzajúcim upozorneniam závažným spôsobom zanedbáva, súd pozbaví rodiča výkonu rodičovských práv.

23. V zmysle ust. § 25 ods. 3 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého dieťaťa s rodičom.

24. Nepochybne zákaz styku matky s maloletou, podľa napadnutého rozsudku okresného súdu, je zásadným zásahom do vzťahu medzi rodičom a dieťaťom, pre ktorý musia existovať zásadné okolnosti zasahujúce do najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že ak by styk s rodičom negatívne vplýval na záujmy dieťaťa, súd po tomto zistení obligatórne styk maloletého dieťaťa s rodičom obmedzí alebo ho zakáže. Právna teória toto obmedzenie, ako aj zákaz styku podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine chápe ako osobitný druh obmedzenia rodičovských práv a povinností. Záujem dieťaťa treba chápať čo najextenzívnejšie, pretože v záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerance a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju, aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch. V Čl. 18 ods. 1. Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, pričom základným zmyslom ich starostlivosti musí byť záujem dieťaťa. Neumožnenie styku rodiča s maloletým dieťaťom je závislé od hodnotenia konkrétnej veci súdom na základe posúdenia dôkazov a zistených skutočností. V odôvodnených prípadoch, t.j. ak sú tu zistené okolnosti na strane dieťaťa, súd môže obmedziť alebo úplne zakázať styk rodiča s maloletým dieťaťom. Ide o prípady, kedy rodič svojim správaním a konaním ohrozuje, resp. nevhodne vplýva na fyzický, psychický vývoj, zdravotný stav maloletého dieťaťa. Je nevyhnutné skúmať, či záujem dieťaťa nie je v konkrétnom prípade ľahšie dosiahnuteľný prostredníctvom obmedzenia styku dieťaťa s rodičom pred jeho závažnejšou formou, teda zákazom styku. Zásah do rodičovských práv a povinností musí byť vždy v záujme maloletého dieťaťa s tým, že zákon umožňuje súdu v prípade podstatnej zmeny okolností zmeniť súdne rozhodnutie. Súd skúma, či styk s rodičom skutočne ohrozuje zdravie dieťaťa. Treba mať na zreteli, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí. V záujme maloletého dieťaťa je, aby vyrastalo v pokojnom prostredí bez stresov. Inými slovami vyjadrené, súd musí vždy prihliadať na najlepší záujem dieťaťa, predovšetkým na jeho zdravý psychický a fyzický vývoj. Záujem dieťaťa nie je možné stotožniť so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii výkonu rodičovských práv a povinností.

25. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že uznesením okresného súdu č.k. 7P/117/2024-3 zo dňa 12. septembra 2024 bolo začaté konanie o nariadenie neodkladného opatrenia a o obmedzenie osobného styku matky s dieťaťom (výrok I/), súčasne matke dieťaťa bol zakázaný osobný styk s maloletým dieťaťom (výrok II/) s tým, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o obmedzenie osobného styku matky s maloletým dieťaťom (výrok III/). Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplývalo, že na základe uznesenia okresného súdu č.k. 7P/66/2024-13 zo dňa 29.05.2024 bolo maloleté dieťa prevzaté do Centra pre deti a rodiny H. (ďalej aj len „CDR“, resp. „centrum“), pričom podľa informácie od CDR matka maloletého dieťaťa nerešpektuje rozhodnutie súdu, dňa 05.08.2024 s privolanou hliadkou polície sa snažila dieťa odviezť z CDR, čo už v minulosti urobila dňa 28.06.2024. Dňa 12.09.2024 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo – kolízny opatrovník maloletej telefonicky informoval súd, že matka maloletého dieťaťa sa dostavila spolu so svojim bratom N. O. B. do ZŠ v H., ktorú navštevuje maloleté dieťa a dožadovala sa, aby maloleté dieťa odišlo s ňou. Okresný súd konštatoval, že matka opätovne sa snaží zmarit' súdne rozhodnutie č.k. 7P/66/2024-13 zo dňa 29.05.2024.

Uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/66/2024-13 zo dňa 29.05.2024 bolo v odvolacom konaní potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 15CoP/178/2024-189 zo dňa 30.09.2024, ktorým bolo matke maloletej nariadené, aby odovzdala do Centra pre deti a rodiny H. maloleté dieťa, ktoré nariadené neodkladné opatrenie malo trvať do právoplatného skončenia konania o nariadenie výchovného opatrenia, najneskôr však do šiestich mesiacov odo dňa odovzdania maloletého dieťaťa do Centra pre deti a rodiny H.. V tomto uznesení okresného súdu č.k. 7P/66/2024-13 zo dňa 29.05.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 15CoP/178/2024-189 zo dňa 30.09.2024 bolo konštatované splnenie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia s vyjadrením osvedčených skutočností, keď matka odmieta akúkoľvek súčinnosť so znalcom, dlhodobo a intenzívne manipuluje dieťa v neprospech druhého rodiča, znemožňuje kontakt otca s dieťaťom, nerešpektuje rozhodnutia súdov, a tým maloletá A. je vystavená silnému konfliktu lojality medzi rodičmi, čím je ohrozený jej priaznivý psychický a sociálny vývin.

26. Krajský súd mal za zistené, že rozhodnutím Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/73/2022-465 zo dňa 09.01.2024 v spojení s doplnčiacim rozsudkom č.k. 4P/73/2022-521 zo dňa 16.02.2024 bola maloletá A. zverená do osobnej starostlivosti otca, pričom predmetný rozsudok okresného súdu bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 15CoP/100/2024 zo dňa 05.09.2024.

27. V danej veci sa okresný súd oboznámil aj s podaním Centra pre deti a rodiny H. zo dňa 10.10.2024, z ktorého vyplynulo, že matka nebola ochotná rešpektovať súdne rozhodnutie, konala proti záujmu maloletej, ak maloletá odmietala jesť a piť, pretože matka niekoľkokrát opakovala maloletej, že ju všetci budú chcieť otráviť, preto nemá nič z centra prijať. Pracovníci centra maloletej ponúkli, že bude jesť a piť len balené potraviny, resp. že má možnosť si sama vziať, či pripraviť jedlo, na ktoré riešenie maloletá pristala. Maloletá A. sa pokúšala telefonicky kontaktovať matku, ktorá však nereagovala. Matka maloletú do 12.09.2024 nijakým spôsobom nekontaktovala, nedožadovala sa informácií o maloletej od zamestnancov centra. CDR H. poukázalo na stretnutia otca s maloletou. Matka maloletej dňa 05.08.2024 sa osobne dostavila na OO PZ Ružomberok a žiadala o preverenie situácie, pretože mala za to, že dieťa je držané v centre neoprávnene, na čo bola vyslaná do centra hliadka, ktorej bolo predložené vykonateľné súdne rozhodnutie. Zo strany centra boli matke maloletej vysvetlené dôvody, pre ktoré je maloletá umiestnená v centre, matka maloletej bola oboznámená s uznesením Okresného súdu č.k. 7P/117/2024-3 zo dňa 12. septembra 2024, ktorým bolo matke maloletého dieťaťa zakázané sa osobne sýkať s maloletým dieťaťom. CDR H. poukázalo na to, že matka maloletej od prijatia dieťaťa, t.j. od 23.07.2024 centrum nijakým spôsobom nekontaktovala s cieľom, aby sa na maloletú informovala.

28. Odvolací súd sa stotožňuje so zisteniami okresného súdu v tom, že matka odmieta spolupracovať, rešpektovať súdne rozhodnutia a jej kroky, postup, nie sú v záujme maloletého dieťaťa, ak konaním matky je maloletá vystavená stresovým situáciám, čo je na ujmu zdravého psychického a fyzického vývinu maloletej. Vecne správne konštatoval okresný súd, že matka nie je v súčasnosti ochotná vykonávať rodičovské práva a povinnosti voči maloletej v rovine styku s maloletým dieťaťom tak, aby nedochádzalo ku konfliktom, napätiu, traumatizujúcim situáciám, súčasťou ktorých je aj maloleté dieťa a pre takéto naďalej pretrvávajúce jej správanie a konanie bol namiesto zakázaný styk matky s maloletou A.. Inými slovami vyjadrené, v záujme maloletého dieťaťa bolo potrebné zakázať styk matky s maloletou A., pokiaľ konanie matky ohrozuje psychické, fyzické zdravie maloletej, ak doterajšie konanie, styk matky s maloletou ohrozoval zdravý vývin dieťaťa, dochádzalo k negatívnemu vplyvu nepriaznivo pôsobiaceho na vývoj maloletej. Rozhodne nie je namieste vytvárať psychickú záťaž u maloletej v dôsledku konfliktných situácií, ktoré svojím konaním a správaním vyvoláva matka maloletej.

29. Krajský súd nezistil dôvody pre zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu ani pre jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie. K odôvodneniu rozsudku krajského súdu je potrebné uviesť, že v konaní o opravnom prostriedku, akým je aj konanie o podanom odvolaní matkou maloletého dieťaťa, je nevyhnutné sa vysporiadať len s podstatnými okolnosťami dôležitými pre rozhodnutie, k čomu zo strany krajského súdu došlo, pretože súd nie je povinný dať odpoveď na všetky námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré mali pre vec podstatný a rozhodujúci význam, čo rozsudkom krajského súdu nastalo. Krajský súd ďalej uvádza, že podstatným a rozhodujúcim bolo to, čo je najlepším záujmom maloletej a nie to, čo je záujmom matky maloletej. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 15CoP/100/2024 zo dňa 05.09.2024, ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu o zverení maloletej do osobnej starostlivosti otca, s poukazom na závery súdu prvej inštancie bolo konštatované konanie matky ako dlhodobá intenzívna manipulácia dieťaťa, ako aj, že maloletá bola dlhodobo vystavená traumatickým udalostiam.

30. Krajský súd dodáva, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby bola jeho výchova zabezpečená v stabilnom prostredí a rodičom nemôže byť podľa Čl. 8 Dohovoru o právach dieťaťa umožnené uplatňovať opatrenia, ktoré by mohli poškodiť zdravie alebo vývoj dieťaťa. Pri akomkoľvek súdnom rozhodovaní týkajúcom sa detí je nevyhnutné, aby bol v popredí najlepší záujem, ktorý sa posudzuje ako určujúce kritérium pre konečné rozhodnutie, nech sa jedná o akékoľvek konanie týkajúce sa maloletého dieťaťa. Najlepší záujem dieťaťa je ako koncept flexibilný a vždy by mal byť posudzovaný a definovaný individuálne s ohľadom na konkrétnu situáciu, v ktorej sa dotknuté dieťa má nachádzať, pričom pozornosť je potrebné venovať jeho osobným pomerom, situácii a potrebám, čo napadnutým rozsudkom okresného súdu, ako aj rozsudkom krajského súdu bolo zohľadnené.

Zásah súdu napadnutým rozsudkom bol potrebný a v záujme maloletého dieťaťa, keď styk ohrozuje fyzické, psychické zdravie dieťaťa, t.j. v záujme maloletého dieťaťa bolo rozhodnuté, a to nielen z hľadiska ohrozenia jeho fyzického, či psychického zdravia, ale aj z hľadiska negatívneho vplyvu nepriaznivo pôsobiaceho na jeho vývoj. V konaní pred Okresným súdom Námestovo pod sp.zn. 4P/73/2022 (poznámka krajského súdu: rozsudok okresného súdu sp.zn. 4P/73/2022 v spojení s doplnčiacim rozsudkom potvrdený rozsudkom krajského súdu sp.zn. 15CoP/100/2024 zo dňa 05.09.2024) o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletej bolo vykonané znalecké dokazovanie, výsledkom ktorého bol Znalecký posudok č. 9/2023, vypracovaný znalcom B. N. B., v ktorom matka odmietla súčinnosť v súvislosti so znaleckým vyšetrovaním, a preto znalec osobnosť popísal len na základe kontaktu s matkou, ktorá bola vyhodnotená ako osobnosť nerešpektujúca autority, neschopná kompromisného konania, rigidne trvajúca na forme a spôsobe, akým sa majú riešiť akékoľvek spory, konflikty, či nezhody, má mocenské, autoritatívne tendencie, túžbu viesť, manipulovať, dominovať nad druhými. Znalec osobnosť maloletej vyhodnotil, že je pod dlhodobým manipulatívnym správaním matky deformovaná, maloletá prežíva strach, úzkosť pri kontakte s druhým človekom najmä v situáciách, ktoré má podmieňované matkou.

31. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku okresného súdu krajský súd uviedol vyššie uvedené zhodnotenia a závery, pretože postupom a rozhodnutím okresného súdu bol sledovaný najlepší záujem maloletého dieťaťa, preto nebol možný iný výsledok odvolacieho konania, než ktorým bolo potvrdenie rozsudku okresného súdu.

32. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože neboli zistené dôvody pre iné rozhodnutie o týchto trovách v zmysle ust. § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.